

Ракът – не е присъда, а диагноза

Е. В. Бугаева

Встъпление

Тази история, за която искам да ви разкажа, започнала на 12 май 1989 година.

Живял млад, красив и пълен с надежда за бъдещето човек. И той бил много радостен, защото всичко било пред него.

Но в един майски ден му поставили диагноза – рак. Лекарите предложили лечение и започнали месеци на борба, проточващи се като години, години на борба за живот! В съзнанието не се побирала мисълта, че всички надежди и животът могат да се прекъснат, ей така, просто, в самото начало. Човекът не можел даже да си представи, че слънцето ще изгрява, ще има земя, море, звезди – всичко, а него няма да го има!

Последвала лъчетерапия. След пет дни – изгаряне на хранопровода, бронхите, слюнните жлези. Трудно било да се диша, говори и даже да се пие вода, а най-главното – постоянното повдигане, от което било невъзможно да се избави. След десет дни започнали да опадат косите и разкошната къдрава, буйна коса бързо изчезнала от главата. Състоянието стремително се влошавало – изгаряния на черния дроб, далака, постлъчева пневмония /изгаряния на белите дробове/, на тънките черва и репродуктивните органи... Лекарите прибавили химиотерапия. Анализът на кръвта по скоро напомнял вода, отколкото на това, което давало живот на организма.

И човекът се “пречупил”. Той престанал да става, да усеща света, да се радва на слънцето ... на всичко. В залата, където лежал, постоянно горели бактерицидни лампи, освен лекарите, никого не пускали там и чувството за безизходност и самота, което буквално “изтръгвало от ръцете надеждата”, било ужасяващо. Когато започнало кръвотечение, стената срещу неговия креват се покрила с алени струйки кръв, шуртяща от гърлото. Усмивайки се на себе си, той си помислил: “Като в Петродворец. Самсон, разкъсващ лъвската пасть”. Съзнанието се замъглило и тялото започнало да го изоставя, не било в състояние да се бори. Лекарите, някак спрели кръвта, побързали да го изпишат в къщи. “В къщи!” - звучало в главата на човека - “по скоро в къщи!” Предавайки го в ръцете на майка му, лекарите, гледайки в земята, казали: “Дръжте се. Не повече от три седмици”.

В къщи, където така се стремял да се върне човекът, поставили кревата му така, че да може да вижда, кой идва в дома, сили нямал да се повдигне както преди, но надеждата се върнала, въпреки, че да му помогне в бедата вече никой няма да може. Идвали приятели, идвали роднини и той знаел, че това са прощални визити. Вярата и надеждата живеели само в него и в неговата стара майка-инвалид, която по-скъп от него никого си нямала. Страхът да не преживее собственото си дете и да давал сили да се бори заедно с него. След няколко дни, той видял свои роднини от Прибалтика, които пристигнали в траурно облекло и с венци – те пристигнали да го погребват!

Преди това обаче, буквално един час, му докарали от летището неголеми бурканчета с билкови капсули, които му изпратили негови приятели от САЩ, тъй като човекът не би преживял прелитане през океана.

Видял, роднините били объркани, казал си, “Конфузия! Рано са дошли”, и стиснал цялата си воля в юмруци, започнал да приема предадените му заветни, билкови капсулки. Приемал в такива количества, каквито му подсказвало изгореното, но борецо се сърце. И започнал да чака. Първа крачка, първа разходка по улицата, “Сам! Със собствените си крака! Боже, колко е хубаво!”, първо стъпало на стълбите – всички “върхове са покорени”.

Когато изминал определения от лекарите срок, човекът отишъл в болницата за контролни изследвания. И какво било удивлението на лекарите, когато го видели, та нали той бил четиридесет и първият. Четиридесет свои другари, свои приятели, той изпратил за времето на пребиваването си в болницата, по дългия и безкраен път. Той ги помнел всичките по имена и лица. Най-възрастният от тях бил на тридесет и три години, а най-младият – на шестнадесет години.

Нали той през цялото време е споделял с тях частите от надежда и стремеж към живота. Нали той ги е съпровождал по дългия коридор на болницата на желязната дрънчаща количка един по един. Нали той се е спускал в обърканите лабиринти долу с тях за поредната доза облъчване. Нали той, колкото са му били силите, ги е водил в близкото кино на нощна

прожекция. Нали с тях, преди да се “прекърши”, защото имал предчувствие, устроил такава вечеринка – събрал всички в една зала!

“Син, син скреж
Легнал на жиците,
В небето тъмно-синьо
Синя звезда...”

Свирила китара и всички пели в хор. Нали била последната нощ, когато те били всички заедно.

Нали с тях за два месеца идвали да се развеждат мъже и жени. Нали техните майки викали по коридора: “Боже, вземи мене, вместо детето ми!”, когато лекарите в залата се опитвали, в последния миг да “върнат” живота им...

Спомените за тези хора живеели в него. Те оставили него вместо себе си.

Човекът оживял и се върнал тук, където вече е бил, за да предотврати, за да пресрещне, да не даде възможност да се случи катастрофата...

Преди дванадесет години този човек бях аз, а бурканчетата, които ми изпратиха от Америка, бяха капсули от кора на мравчено дърво /Pau D'Arco/ на фирмата “RBC Int.”.

РАКЪТ – ЕДНА НЕОБИЧАЙНА БОЛЕСТ

Хората автоматично пренасят страха от смъртта върху тази болест. Ракът отнема по-малко животи, отколкото инфарктът и сърдечно-съдовите заболявания, но от него се боят повече. Той се отъждествява с обреченост, а нали това е диагнозата, а не присъда.

Какво, всъщност, представлява злокачественият тумор /рак/ и обоснован ли е толкова разпространеният страх пред него?

Злокачественият тумор /рак/ - е тежко, бързопрогресиращо заболяване, в основата, на което е безконтролното размножаване на видоизменени злокачествени клетки.

Отдавна е известно, че растежът на нови образувания е присъщ на всички видове и класове животни в света.

Туморите се подразделят на доброкачествени и злокачествени. Преди всичко ги назовават с термини завършващи на -ом : карцином, сарком и др.

Клетките на доброкачественият тумор се различават от нормалните клетки само по усиления си, но не безпределен растеж. Доброкачествените тумори често са покрити с капсула от съединителна тъкан, те не прорастват в съседните органи, окръжаващите тъкани, лимфните възли. Доброкачествените тумори могат да достигат огромни размери – тяхната маса може да достига 10 – 20 кг. Счита се, че доброкачествените тумори имат ограничен растеж и независимо от размера им, те не се разпространяват в организма. Сами по себе си, те не представляват опасност за организма, но могат да предизвикат в него определени нарушения, в зависимост от размерите и разположението си.

Доброкачествените тумори могат да изместват и даже механически да повреждат съседните тъкани и органи, да нарушават кръвообращението в тях и да предизвикват болка, свивайки кръвоносните съдове, да създават двигателни, сензитивни, функционални нарушения, притискайки нервите.

Доброкачествените тумори понякога се израждат в злокачествени и в тези случаи те стават опасни за организма. Израждането може да бъде следствие на травми, от продължително дразнение или други причини. За предотвратяване израждането на доброкачествените тумори в злокачествени, се препоръчва хирургична намеса - отделянето на туморите след тяхното откриване.

Всеки злокачествен тумор започва от една единствена клетка.

Превръщането на нормалните клетки в злокачествени почти винаги е процес с много стадии, представляващ верига от генетични увреждания, завършващ с това, че клетката престава да отговаря на обичайните ограничения на растежа, от страна на организма.

Развитието на много на брой клетки от една клетка, се нарича клониране, а нейното клетъчно потомство – клонинг. И така, всеки злокачествен тумор е клонинг, т.е. клетъчно потомство на една единствена клетка.

Но откъде се взема в организма тази първа клетка на бъдещия тумор?

Доказано е, че първата клетка на злокачествения тумор в организма, е една от неговите собствени нормални клетки, изменяща се, израждаща се в туморна. Всяка от тези клетки,

която може да се окаже пораждаща ракова катастрофа в организма, придобива сама и предава на своето потомство две особено застрашаващи свойства: способност за неудържимо, агресивно разпространение /инвазивност/ и способност за проникване в окръжаващите тъкани и органи /инфилтрация/. Ако не бъде избавен организъмът от клетките на злокачествения тумор, то те ще го доведат до гибел.

Възникването на единични злокачествени клетки е възможно и доста често явление, проявяващо се всеки ден, но продължаването на растежа им се случва рядко. Потискащото въздействие, организирано от защитните сили на организма, протича на всички нива.

Може да се каже така, че ракът – това е проявление, което се дължи на дългото негативно въздействие на окръжаващата среда върху организма като цяло. Най-важните фактори причиняващи онкогенезата /образуването на злокачествени тумори/ са:

- физически;
- химически;
- живи агенти /онкогенни вируси/
- чужди тела;
- редки-хронични възпаления;

Вътрешни причинители за възникване на злокачествени тумори :

- наследствен фактор;
- пороци на растежа;
- хормонални изменения;
- отслабване на имунната защита;

Като дразнител с особена важност, учените изтъкват замърсената околна среда, радиацията, неправилното хранене. Всеки от тези фактори води към мутации на енергопроизвеждащите молекули на дезоксирибуноклеиновата киселина /ДНК/ в клетките, което неизбежно води до рак.

Да разгледаме тези фактори.

И така:

Външни канцерогенни фактори

Физически

Разглеждането на физическите канцерогени ще започнем с канцерогенното действие на високата температура.

Сред пастирите на високопланинските пасбища на Индия е много разпространен ракът на устната, гръкляна и хранопровода. Учените виждат причината за това в местните привички: за да се спасят от студа, пастирите много често пият горещ чай.

Източникът на живот във всичко живо – слънчевата светлина – също може да се окаже опасна. Канцерогенното действие на преките ултравиолетови лъчи се проявява например, при туморите на кожата, развиващи се по откритите части на тялото у представителите на такива професии, като моряци и земеделци. Съгласно статистическите данни, това преди всичко се случва на хора, имащи по-светла кожа. Ултравиолетовите лъчи, предизвикващи рак на кожата и долната устна, се наричат универсален физически канцероген.

Изключително важен физически фактор на канцерогенезата в наши дни е йонизиращото излъчване.

В първите години, по време на изследванията на радиоактивността и използването на рентгеновите лъчи, учените, лекарите и обслужващият персонал на практика не съблюдавали никакви предпазни мерки. В резултат на това се появявали язви, които дълго време не зараствали, изгаряния, а в много случаи, загивали от облъчването.

В парка на една болница в Хамбург има паметник, на който са написани имената на лекари, учени-физици и обслужващ персонал, станали жертва на облъчване. В 1902 година се появило съобщение за първия случай на рак на кожата, възникнал у човек в резултат на рентгеново облъчване. В 1911 година са регистрирани вече доста много случаи на възникване на левкоза и рак на базата на рентгеново облъчване.

Американските учени провели наблюдения върху млади работници от фабрики за часовници. За производството на светещи в тъмното циферблати се използвали луминесцентни бои. При нанасянето на тези бои, работниците поставяли четките в устата си, за да заострят с устни влакната им. Луминесцентните бои са радиоактивни. В период на няколко години от това облъчване се получавали остеогенни саркоми на долната челюст.

Общоизвестни са резултатите от продължителните изследвания на подложените на лъчево въздействие след взрива на атомните бомби в Хиросима и Нагазаки: облъчването предизвиква рак и миелоидни левкози.

Химически

ВОЗ се наричат виновниците за възникването на рака в 85-90% от случаите дължащи се на химичните фактори на окръжаващата ни среда.

Първи, който установил връзката между възникването на злокачествените тумори и професионалната среда, бил английският лекар Пърсивал Пот през 1775 година. По-късно се изяснила химическата природа на това влияние и зависимостта от професионалните условия. По това време в Англия, в цеховете за почистване на комини, чистенето на потесните тръби изпълнявали слабички момчета на 10-14 години, които често работели полуголи, промъквайки се през комините. Пот установил връзката между рака на кожата на тестикулите и действието на саждите. Той отбелязал връзката между продължителното въздействие на саждите върху кожата и продължителността на развитие на туморите. Невниманието към тези наблюдения на Пот довело до това, че експерименталното повторение на това наблюдение, вече върху животни, се удало едва през 1914 година на японските учени Ямагива и Ишикава.

Химическите канцерогени попадат в организма най-често през дихателните пътища и хранопровода. В последните години стана ясно, че химическите канцерогени проникват отначало в клетката, след това в нея се подлагат на преобразуване и започва обмяна на веществата в клетката. Канцерогенно действие имат не само химическите канцерогени, а и продуктите от техния метаболизъм /обмяна на веществата/ в клетката. Изследванията са показали, че химическите канцерогени от групата на полицикличните въглеводороди се образуват при препържена и препечена храна, особено при мазнините. В алкохолните напитки домашно производство, вследствие на недостатъчното пречистване, се откриват масла от долнокачествената водка и, което е особено опасно, нитрозоамини. Химическите канцерогени нитрозоамини могат да се образуват в тънките черва с помощта на микроорганизми, а също и в почвата от азотисти торове, попадайки след това с растенията и месото на животните в храната и организма на човека.

Консервантите и стабилизаторите на хранителните продукти могат да играят роля на канцерогени /натриевият бисулфат – консервант на виното и др./

И накрая, също могат да ни вредят лекарствата.

Хронични дразнители

Това е особена група фактори за въздействие върху организма на човека. Канцерогенността на тези въздействия има физически характер, но в редки случаи се допълва и от химическа канцерогенност. Към хроничните дразнители се отнасят големите зарастващи рани на кожата, на слизестите ципи.

Като най-характерен пример обикновено се дава ракът кангри /канкроиди/, развиващ се по ципата на стомаха при тибетските планинци, работещи в много студени условия и употребяващи за затопляне специални глинени гърнета с въглища, които предизвикват изгаряне по кожата, рани, а след това тумори. В качеството си на канцерогенен дразнител може да се прояви системното травмиране на кожата на едно и също място, слизестата обвивка на устата при повреждане на зъбите и лошо изработени протези, слизестата обвивка на жлъчния мехур при жлъчнокаменната болест и слизестите обвивки на пикочния мехур при камъни в пикочния мехур.

Имплантирането в тъканите на организма на идеално гладки полимерни материали, не реагиращи с тъканите, може да доведе до развитие на сарком.

Онкогенното въздействие на някои гъбички, замърсяващи продукти на храненето, е обусловено от изработваните от тези гъбички токсини, които се отнасят към химическите канцерогени.

Онкогенни вируси

Към най-важните външни фактори за образуването на злокачествени тумори, освен физическите и химическите фактори, се отнасят и онкогенните вируси. Онкогенните вируси включват в себе си вируса на Епщайн Бар, папиломавирусите, косвено паразитните инвазии, такива като шистосомоза и - възможно е - инфекции с участието на Хелико Бактерия, който индуцира хроническия гастрит.

Да се докаже напълно вирусния произход на туморите е сложно. В туморите обикновено се откриват бактерии, вируси, микроскопични гъбички, явяващи се не причинители, а само следствие на заболяването. Обаче, от историческа гледна точка, не трябва да се премълчава за отритието на:

- саркома вируса - 1911 г. Раус;
- папилома вируса - 1933 г. Шоуп;
- вируса на млечната жлеза при мишките - 1936 г. Битнер;
- вирус левкемия - 1951 г. Грос;
- полиомавирус - 1957 г. Стюарт

и много други вируси на растения и животни.

Всички тези вируси участват на тези или други нива или етапи на канцерогенезата на човека.

От злокачествените тумори при човека, за добре изучена се смята, така наречената лимфома на Беркит. Обикновено, лимфомата на Беркит, посочват като практически единствения тумор у човека с точно доказан вирусен произход.

В течение на исторически кратък период от време в последните години бяха формулирани сменяващи се една с друга вирусни теории за онкогенезата.

Често задават страшния въпрос: а няма ракът е инфекциозен? Без колебание, отговорът е – не! За разлика от вирусите, предизвикващи цяла поредица от инфекциозни заболявания, например, грип или полиомелит, причиняващите тумор вируси, не се предават нито по контактен, нито по капков път - те не са инфекциозни.

Вътрешни причини за възникване на злокачествените тумори.

Хормонални отклонения

При нарушаване на хормоналното равновесие. Особена опасност представлява повишаването на естрогенния фон, което се явява една от причините за възникване рака на матката и рака на млечната жлеза при жените.

Наследствен фактор

Отбелязва се при висока честота на регистриране на отделни форми на рака сред членовете на едно семейство. При наследствените форми на рака, предразположеността към развитието на заболяване се наследява по закона на Мендел. Наследствен произход може да има ракът на млечната жлеза и съчетаният рак на млечната жлеза и яйчниците. Много е важно да се проследи историята на заболяванията както по майчина, така и по бащина линия, защото даже при "женските" тумори, мъжете могат да бъдат облигатни носители на заболяването.

Пороци на развитието

Слабост на имунната система

Образуването на единични злокачествени клетки – е вероятно доста често явление, осъществяващо се всеки ден, но продължаването на техния растеж се случва рядко. Неутрализиращото взаимодействие на защитните сили на организма протича на всички равнища.

Преди около двадесет години, доктор Еван Камерон /Шотландия/ формулирал принцип, който, както той мислел, може ефективно да се използва за контрол на онкологичните заболявания. Той обърна внимание на това, че обикновено хората в крепко здраве, не заболяват от рак, а в същото време хората, с крехко здраве, отстъпват на тази опасна болест.

Няколко водещи холандски университета – в Лайден, Маастрихт и Рейкиявик – публикували резултати от клинични изследвания, потвърждаващи зависимостта между употребата на определен билков комплекс, микро и макроелементи, витамини, минерални комплекси, балансирано хранене /диетата на доктор Моерман/ и развитието на раковите заболявания. Сега вече у никого не предизвиква съмнение фактът, че витамините А, Е и С значително повишават имунитета, а силната имунна система, на свой ред, защитава организма от рака.

Съгласно съвременните представи, противотуморният имунитет в значителна степен е свързан със състоянието на общо съпротивление на организма.

Способността на организма да произвежда антитела против туморите – се нарича противотуморен имунитет на организма.

Появяването на тумори се предшества, в повечето случаи, от сблъсък в дейността на клетките защитници – макрофагите и клетките убийци, а също така от нарушения в имунната система.

По този начин, повишавайки общата съпротивляемост на организма, ние увеличаваме и неговата противотуморна устойчивост.

Какво включва системата за повишаване съпротивляемостта на организма към туморите? Тук влизат следващите задължителни етапи:

1. Очистване на организма.
2. Насищане на организма с витамини и микроелементи.
3. Приемане на антиоксиданти, адаптогени и билкови препарати.
4. Съблюдаване на всички фактори, които помагат да се достигне оптимално здравословно ниво, включващо в себе си балансирано хранене, активен начин на живот, профилактика срещу обостряне на хроническите заболявания.

Тези етапи се отнасят към първичната профилактика срещу раковите заболявания. Работят се проявява като многостепенен процес, който създава гостоприемна среда в организма на генетично предразположения човек под въздействието на вредните фактори. За развитието на рака у човека е необходимо определено време, което може да бъде от няколко години до десетилетие.

Очистване на организма от шлаки

Преди всичко, трябва да се отбележи, че няма да правим сух преразказ на биохимията и биологията, ще се опитаме достъпно да разгледаме, какво става в нашия организъм и защо се получава натрупването на шлаки.

Ако съществуваше средство против стареенето и борбата с болестите, то щеше да се намира в храната.

Храната – това е един от тези компоненти, които нашият организъм получава отвън, в достатъчни количества, затова си струва да се спрем на нея по-подробно. Разбира се, не трябва да се забравя за въздухът, водата и другите субстанции, които ние поглъщаме. Чистият въздух и чистата вода са необходими, но техният метаболизъм е по-прост от този на храната. Независимо от това замърсен или чист въздух дишаме, от него чрез дробовите постъпва само кислород. Водата, лоша или добра, се абсорбира от организма. Как организмът използва кислорода, пренасян от кръвта, това вече е друга история. Кислородът, който е попаднал в дробовите, трябва да бъде отправен към всички органи в организма. Ако кръвта не е способна да циркулира или това е трудно, тъканите може да не получат необходимото количество кислород.

Приемането на храната – това е много сложен процес. Тя трябва да бъде смляна, раздробена на много малки съставляващи и усвоена – преведена от тънките черва в кръвта и използвана – погълната от клетките. Всеки един от тези етапи е необходим и ако изгълнатите вещества пропуснат един от тях, организмът не може да ги използва. Храната не е така проста субстанция, както кислородът и водата. Тя се състои от много компоненти. Тук влизат въглехидрати /скорбяла/, протеини /аминокиселини/ и мазнини. А също така нещо, което много хора забравят: витамини, минерални йони и, което е особено важно, ферменти.

Ще подчертаем още веднъж - всяка от тези съставящи е необходима. Отсъствието или наличността само на една от тях определят границата между живота и смъртта, между младостта и старостта, между здравето и болестта. Като пример, голямо количество антиоксиданти, без ферменти в нужното количество, няма да окаже положителен резултат върху организма. За да стане още по-ясно, за какво става дума, хайде да извършим едно пътешествие, което започва своето начало в устата, в момента на попадането в нея на храната и завършва в клетките на организма. Нали най-важните процеси, които се извършват в организма – метаболизмът, изхвърлянето на шлаките в кръвта, произвеждането на енергия и усвояването на всички хранителни вещества, се осъществяват именно в тях.

Да започнем с процеса на дъвченето? Но нали преди него, вие усещате миризмата или поне си помисляте за ядене. Това заставя вашият организъм да се подготвя за процеса на храносмилането. Ето, вие сте взели какъв да е продукт и сте го сложили в устата си. Ако тази храна е сурова, то дъвчейки я, вие разрушавате клетъчните мембрани и освобождавате ферментите, които започват процеса на храносмилането! Заедно със слюнката се отделя също амилаза, за да започне усвояването на въглехидратите, съдържащи се в храната.

Ако яденето е било приготвено /обработено термично/, то процесът на дъвчене служи само за разрушаване на клетките, за се облекчи работата на стомаха. Храната, изядена сурова,

създава по-малко работа на организма, защото по-голямата част от процеса на храносмилането, се осъществява от съдържащите се в нея ферменти.

Ферментите загиват при температура по-висока от 48° С, поради това, организмът трябва сам да извърши цялата работа за смилането на сготвената термично храна. Ще отбележим също, че ако вие не сдъвквате храната, то ферментите, съдържащи се в слюнката, няма да се отделят и да преработят въглехидратите. Много е важно старателно да се сдъвква храната, тъй като в слюнката се съдържа лизоцин, а това е първата преграда по пътя на проникването на инфекцията в организма.

Следващият етап – храносмилането. Храната попада в стомаха, където под въздействието на киселината се разграждат белтъчините.

Храната, на неголеми порции, попада в дванадесетопръстника, където под въздействието на киселината, отделена от жлезите за вътрешна секреция и ферментите се смилат протеините. Природните растителни ферменти, съдържащи се в храната, продължават да смилат мазнините, белтъчините, въглехидратите, но ферментите, съдържащи се в слюнката, прекратяват своята работа чак тогава, когато храната попадне в тънките черва, където киселинността е по-ниска, отколкото в стомаха.

В тънките черва ферментите, изработени от организма, смилат мазнините и въглехидратите още един път. Ако храната е била сурова, то голямата част от тази работа вече е извършена. Ако тя е била сварена, то организмът е принуден да загуби много енергия за изпълнение на тази задача. Смилането на храната без помощта на растителни ферменти – това е тежък труд за организма. Именно затова ние често чувстваме умора след приемането на тежка храна. Единственият способ да се избегне това е да се употребяват колкото може повече растителни ферменти. Това не значи, че сте длъжни да ядете само сурова храна. Вие можете да замените ферментите, съдържащи се в суровата храна преди нейното приготвяне, с приемането на допълнителни растителни ферменти.

Тънките черва – това е мястото, където се осъществява поглъщането на хранителните вещества. Към хранителните вещества се отнасят: протеините, въглехидратите, мазнините, витамините, минералните йони и ферментите. За да може организмът да ги използва, те трябва да бъдат разградени на много малки частици. Протеините се разлагат на аминокиселини, мазнините се превръщат в мастна киселина, а въглехидратите – в глюкоза. Освен това, храната трябва да бъде разложена до такава степен, че да могат да се освободят витамините и минералните йони.

Храната, която не се е разложила в достатъчна степен, я очакват два пътя.

Първият: преминавайки през тънките черва, тя ще храни “лошите” бактерии и ферменти, попаднали в организма. Те съществуват във всеки човек, но в нормално състояние тяхното количество е минимално. Това захранване може да провокира рязко нарастване на числото на бактериите и ферментите, повреждащи тънките черва и просмукващи се в кръвта, където имунната система трябва да се бори с тях.

Вторият: В тънките черва недостатъчно обработената храна може да бъде погълната. В кръвта, продуктите на това непълно разграждане на храната ще се възприемат от имунната система като вражески агресори, което ще я принуди да ги атакува. Това може да доведе до депресии или превъзбуждане на имунната система, състояние наречено алергия.

Не трябва да се забравя за тази част на храната, която е несмилаема и се нарича целулоза. Храната в своето естествено състояние съдържа всичко, което ни е необходимо. Да вземем за пример зърнените храни. Вътрешността на зърната се състои от скорбяла, която ние преработваме в глюкоза и я използваме за произвеждане на енергия. Средната част – това е зародишът, който съдържа всички витамини, ферменти и минерални йони, необходими за усвояването на скорбялата. Ако ние ядем зърната без средната им част - зародиша, ние не можем да използваме скорбялата и тя ще се натрупа в организма и ще се превърне в мазнина. Най-външната част на зърното – това е кора или люспа, целулозна обвивка, която спомага за извеждането навън на отпадъците, образуващи се в резултат на усвояването от организма на скорбялата, с помощта на зародиша. Именно за това е важно да се ядат зърната цели.

Да разгледаме храната, която ядете - съдържа ли всичко, което е необходимо? Преди всичко, голяма част от продуктите, обработени с химикали, е лишена от жизненоважни субстанции, необходими за получаването на енергия. Не е учудващо, че болшинството от хората се оплакват от отпадналоост. Освен това, много от продуктите, такива като царевичката, пшеницата и някои видове плодове, са получени чрез кръстосване. Те са енергийно отслабени, увредени поради генетичната намеса, целта на която е подобряване на външния вид или вкуса, но не и на качеството.

Вторият по важност процес, осъществяващ се в организма, е отделянето. При обработката на храната се образува еквивалентно количество отпадъци. За извеждането на тези отпадъци от организма е необходима целулоза. Ето затова е важно да се ядат продукти, които я съдържат, или тя да се набавя в друг концентриран вид.

Много хора често използват голямо количество стимулиращи и укрепващи средства, несъдържащи основни елементи, които са необходими за почистване на организма от отпадъците на храносмилането. Често пъти, неправилното използване на препарати от натуралната медицина в такива случаи, създава повече проблеми, отколкото да принася ползи. Нагледен пример за това може да послужи приемът на препарата женшен за поддържане на енергийния обмен. Женшенът не съдържа никаква целулоза и ако червата функционират слабо, страничният ефект при употребата на такива средства, ускоряващи обмяната на веществата, ще бъде увеличаване количеството натрупващи се в организма шлаки. В резултат отравянето на организма ще бъде още по-голямо, отколкото преди приемането на препарати от тази група. При избора на каквото и да е лечение или укрепващо средство, е важен индивидуалният подход към човека и разглеждането на неговия организъм, като единна, свързана система с отчитането на всички особености на нейното функциониране.

Малко за кръвта. След като хранителните вещества се окажат в кръвта, те циркулират в нея до този момент, докато не попаднат в съответстващите им клетки, които ги поглъщат и ги използват. За това е необходима добра циркулация на кръвта в тъканите. Ако циркулацията на кръвта е затруднена от лошо храносмилане или недостатъчно физически упражнения, някои клетки може да не получат достатъчно количество хранителни вещества или няма да имат възможност да се избавят от всички шлаки.

Кръвта – това е есенцията на живота. Тя е посредник, с помощта на който всички органи получават хранителни вещества и се освобождават от шлаки. Тук влиза всичко: мозъкът, очите, черният дроб, бъбреците, кожата, косите, червата, сърцето, кръвоносните съдове и останалите органи и тъкани на нашето тяло. Понякога е трудно да се осъзнае, че всичко, което се намира в кръвта, също така го има във всеки орган на човека. И ако нещо в нея го няма, то обикновено липсва въобще в организма.

Друг често забравян фактор на асимилацията това е така наречената биологична пригодност. Тази характеристика показва може ли веществото до бъде използвано от организма. Например синтетичният витамин С не е съвсем пригоден за организма и доколкото той се поглъща в кръвта, трудно се усвоява от клетките.

Изядените хранителни вещества никога не се използват, ако не попаднат в клетките. Много полезни добавки, които ние употребяваме, просто се извеждат от организма така бързо, както попадат в него. Това става поради отсъствието на микроелементи и електролити в храната и във водата. От времето на ледниковия период много минерали били отмити от почвата и изхвърлени от нашата пречистена вода.

Няколко думи за видоизменените продукти. Те включват в себе си такива субстанции, като маргарин и пастьоризирани, хомогенизирани, консервирани, замразени и приготвени в микровълнови печки продукти. Процесът на приготвяне на маргарина прилича на способа на производство на пластмаса и неговата употреба само носи вреда на нашия организъм. Термичната обработка на храната дава само един резултат – повреждане на ферментите. В резултат, когато ядем такива продукти, нашият организъм е принуден да използва своите собствени хранопреработващи ферменти, принуждавайки своята фабрика за ферменти на задстомашната жлеза да работи за износ. Това води до изтощаване запасите от ферменти в другите части на тялото, а когато тяхното съдържание в тъканите намалее до критичното ниво, клетките се уморяват, забавят своята жизнена дейност и умират. Важността на ферментите за живота е толкова грандиозна, че всеки може да разбере, колко опасен е техният дефицит.

Трябва да се споменат няколко важни причини, поради които нашите клетки, а следователно и нашите тела стареят и заболяват.

Първа причина се явява недостигът на хранителни вещества – това е един от главните недостатъци, който може да бъде обусловен от тяхното недостатъчно приемане или непълното им усвояване или недояждането.

Втората причина – това е недостатъчното почистване на организма от “отровните” отпадъци, получавани в процеса на жизнената дейност. Това може да се получи от влошената жизненост на червата, обеднената вътрешна флора, лошата циркулация на кръвта или недостатъка на хранителни вещества. Ако вашите клетки и тъкани не получават достатъчно количество хранителни вещества, на тях не им достига енергия за почистване на шлаките.

Причина за интоксикацията на организма също може да стане нарушаването на циркулацията на кръвта през тънките черва, където тя изхвърля попадналите в нея отрови от тъканите. Такова нарушаване може да бъде предизвикано от стреса или от стимулатори от типа на захарта и кафето.

За осигуряване на дейността на всички клетки е необходим кислород. Кислородът се носи от кръвта, а по-точно от червените кръвни телца. Всяка червена клетчица за да функционира ефективно, трябва да има съответните количества атоми от желязо и витамин В₁₂, плюс голямо количество други вещества. Освен това, ако червените кръвни телца започнат да се слепват от лошото храносмилане или от недостиг на ферменти, те не могат да преминават през капилярите, т.е. кръвоносните съдове свързващи артериите с вените. Именно капилярите са мястото, където кислородът преминава от кръвта в клетките.

Отровните вещества, известни като свободни радикали, повреждат червените кръвни телца, променят формата им от гладки сфери в неправилни сфери. Това изменение на формата влошава площта на повърхностите им, като те едвам се промъкват между стените на капилярите, предизвиквайки прехода на кислорода в клетките. Точно сега е моментът да кажем, колко важни са антиоксидантите – вещества, помагачи за балансиране отношението на любов и омраза между тялото и кислорода.

Кислородът, въпреки че е необходим за живота, поврежда тъканите, ако се намира там, където не е нужен. Антиоксидантите предотвратяват окисляването на клетките при неговия излишък.

Съществуват много антиоксиданти. По-добрите от тях са тези, които се поглъщат не само от кръвта, но и от всяка индивидуална клетка, която ги използва. Кръвта поглъща много вещества, които просто се извеждат от организма с помощта на бъбреците или черния дроб, не попадайки в клетките. Най-ефективен е антиоксидантът на XXI век **микрохидринът**.

Ако организмът не изпитва болка или дискомфорт, това е свидетелство за добро здраве. За лошото здраве обикновено сигнализируют ред симптоми, даже ако сме решили да ги игнорираме.

И така, всяка система за оздравяване и лечение, в това число и противораковата, трябва да започва с почистване на организма. Използването на един или друг способ на почистване поддържа необходимото оптимално здравословно ниво. Неблагоприятната екологична обстановка, пушенето и неумерената употреба на големи дози антибиотици и химиотерапевтични препарати, с течение на времето, водят до натрупване в различните органи и системи на вредни вещества, които отравят организма, снижават активността на защитните системи и способстват за прехода на организма към предболестно състояние, а по-късно и към болест. Иммунната система не само престава да функционира пълноценно, но става и невъзприемчива както към регулиращите сигнали на организма, така и към действието на лекарствените регулатори, каквито са природните средства.

Всички тези явления още повече се задълбочават с възрастта, от снижаване на интензивността на обмена на веществата или при появата на продължителен запек. Известно е, че след почистване организмът става високо чувствителен към въздействието на лекарствени билки, витамини, минерали, микро- и макроелементи. Предлагат се кратковременни интензивни курсове и системи за продължително плавно почистване.

Изборът на методиката за почистване на организма изисква индивидуален подход. От средата на многото съществуващи програми за почистване, предлагани към днешния ден програмата **Коло-Вада плюс** е достойна за особено внимание и препоръка за приложение.

Това е уникална, балансирана, поэтапна програма за почистване, разчетена за 14 дневно прилагане.

Комплексът, влизаш в нейния състав от растителни компоненти, витамини, минерали и ферменти, позволява на организма да се избави от натрупаните шлаки и токсини. Програмата Коло-Вада плюс позволява да се създаде здрава вътрешна среда, по пътя на почистването на всички отделителни системи на организма и организма като цяло.

Коло-Вада плюс помага в течение на 14 дни да се подготви организма за състояние на оптимално здраве, а също да промени някои начални параметри на състоянието на "нездраве". С нейна помощ се осъществява умерена активизация на всички защитни сили на организма, установява се оптимален и най-вече икономичен за дадения организъм обмен на веществата. Значително се повишава умствената и физическата работоспособност. Организмът става по-устойчив не само по отношение на вредните физически и химически въздействия към различните стресови фактори, но и към биологичната агресия – в частност, към инфекциозните поражения. Осъществява се плавна корекция на различните отклонения

в организма, което увеличава противотуморната защита, също така забавя развитието на такива болести на стареенето, като атеросклерозата и диабета.

Насищане на организма с витамини и микроелементи

Витамин А

Приемането на витамин А в значителна степен възпрепятства повторната поява на тумори и появата на метастази след хирургична операция. Употребата на витамин А в продължение на няколко години в дозировка 300 000 МЕ, помага за предотвратяване развитието на тумори, след хирургична интервенция, за дълъг период от време.

Без приемане на витамин А организмът, може да бъде подложен на атака от рак на простатата или от някои форми на левкемията, също така от него се нуждаят епителните клетки, образуващи повърхностния слой на нашата кожа, за предпазването и □ от злокачествени образувания.

Наричат витамин А - борец с инфекцията и защитник на кожата.

Бета каротин

Често се отбелязва, че бета-каротинът най-лесно се преобразува във витамин А. Но действайки като самостоятелен антиоксидант той постига значително повече и без да се превръща във витамин.

Учените са установили, че от средите на хората, употребяващи най-малко бета-каротин, се срещат значително повече случаи на рак, особено ако този недостатък в храненето има място на фона на ниското ниво на витамин А в организма. Нивото на бета-каротин е значително по-ниско в тъканите, подложени на злокачествени израждания.

Защитното действие на бета-каротина се разпростира върху много видове рак, особено върху тумор на белите дробове, стомаха и млечната жлеза.

Съгласно данните от изследванията, приемът на бета-каротин в дози по-големи от 30 мг в продължение на повече от два месеца, води към значително усилване функцията на имунната система. Приемането на 180 мг бета-каротин на ден, помага на пациентите със СПИН, да обърнат обратно процеса на изтощаване на имунните клетки.

Ликопен пигмент

Ликопен пигментът, отговарящ за цвета на доматиите и дините – това е най-силният и най-недооцененият каротиноид.

Ликопенът може да осигури десет пъти по-добра защита от рак, отколкото неговия знаменит партньор от семейството на каротиноидите. Той е особено ефективен по отношение на рака на млечната жлеза, белите дробове, ендометрията и простатата.

Приемайте целия спектър от каротиноиди! Те се съдържат във всички листа на тъмно-зелените зеленчуци, а също така в жълто-оранжевите зеленчуци, такива като тиквата и морковите. Ликопенът най-много присъства в розовите грейпфрути, доматиите, дините и в плода гуаве. Запомнете, че диетите без мазнини не позволяват оптимално да се усвояват каротиноидите от храната.

Витамин Е

Колкото по-голяма е употребата на това хранително вещество, толкова по-малка е вероятността от рак.

Ежедневният прием на витамин Е в доза 400 МЕ, може да предотврати превръщането на нитратите на определени вещества, присъстващи в пушените и мариновани продукти, в канцерогенни нитрозамини, обаче обратното превръщане на нитрозамините в нитрати, при неговата употреба, не може да се осъществи. Защитните дози витамин Е започват с 400 МЕ, в добавка към това, неговата ефективност се повишава в присъствието на други хранителни вещества – антиоксидантите. Неговото противораково действие особено забележително се повишава от витамин С, каротиноидите и селена.

Комплекс витамини от група В

Тях справедливо ги наричат “отборът на енергетиците”.

Въпреки, че всеки витамин от тази група хранителни вещества притежава собствени уникални лечебни свойства, тях ги обединяват два общи момента: те са отговорни за произвеждането на енергия, за сметка на извличането на топлина от въглехидратите, белтъчините и мазнините, съдържащи се в храната и те заедно съществуват в природата. Като се употребяват всички заедно, се използва преимуществото на техните индивидуални качества, като при това не се създават нови дисбаланси, имащи собствени специфични последици.

Витамин В₁ /тианин/ : е тонизатор на мозъка. Като се изключат по-особените случаи, при болки или други специфични болести, дозата от 50 до 100 мг тианин покрива ежедневните потребности на болшинството от хората.

Витамин В₂ /рибофлавин/: е антиоксидант, тонизатор и играч от отбора на витамин В. За общооздравителни цели са достатъчни 25 до 50 мг на ден.

Витамин В₃ /ниацин/: възстановява душевното равновесие, контролира холестерина; той е никотинамид: ремонтира ставите, контролира диабета.

Ниацинът /никотинова киселина/ няма равен в контрола на холестерина.

Никотинамидът – това е втора природна форма на витамин В₃.

Витамин В₆ /пиридоксин/: е най-необходимият от витамините на група В.

В по-напреднала възраст, витамин В₆ е особено необходим, за осигуряването на мощна естествена защита от бактериални и вирусни инфекции.Неговата недостатъчност довежда до снижаване на най-добрите показатели от функционирането на нашата имунна система – количеството на Т-клетките.

Фолиевата киселина: е нашият най-значителен дефицит.

Добавките на фолиева киселина са способни самостоятелно да спрат и да върнат обратно дисплазията на шийката на матката.

Ежедневните дози от 10 мг фолиева киселина довеждат до изчезване на предраковите клетки и премахват необходимостта от хирургическа намеса, общо за два месеца.

За всеки човек е необходимо ежедневно потребление поне 3 -8 мг фолиева киселина. За да повишите усвояването на фолиева киселина, приемайте добавки от бифидо-бактерии. Те помагат за изработване добавъчна фолиева киселина от микрофлората на дебелото черво.

Витамин В₁₂ /коболамин/: е инжекцията на жизнеспособността.

Усвояването на витамина В₁₂ напълно зависи от нормалното постъпление на “вътрешно чревния фактор” – това са изработваните в стомаха вещества, които се присъединяват към витамина и го пренасят в кръвообращението.

Преди да започне образуването на раков тумор, клетките претърпяват предракова трансформация, наричаща се дисплазия.

Такъв род предракови изменения в белите дробове на пушачите напълно са изчезнали след едногодишна програма за лечение с добавки, съставени от ежедневни дози от 750 мкг витамин В₁₂ и 10-20 мг фолиева киселина.

Холин и Лецитин /фосфатидил-холин/: са възстановителите на регенерацията на новите тъкани.

Лецитинът може значително да повишава общата ефективност на лечението с биодобавки по отношение на целия спектър женски болести, включващ фибром на матката, фиброзно-кистозна мастопатия, ендометриоза, а също така рак на матката и млечната жлеза.

Високите дози добавки от холин и лецитин следва да се приемат с допълнителни количества витамин С и калций.

Витамин С служи за защита от нитрозамини, които могат да се образуват в процеса на обмяна на холина, а калцият е необходим за свързването на излишния фосфор, съдържащ се в лецитина.

Инозит: това са сънотворните хапчета на природата.

Остава най-яркият пример за безопасна природна биодобавка, която фактически премахва необходимостта от цяла категория потенциално вредни лекарства: сънотворните и транквилизаторите.

За обикновени ежедневни нужди, например, за избавяне от временна или хронична безсъница е достатъчно да се приема от 500 до 1500 мг на нощ. При умерена тревога, невроза и натрапчиви състояния се изисква употребата на значително по-големи дози, например 6-18 гр.

Пантенин /пантонинова киселина/: е най-доброто от антихолестериновите лекарства.

Пантенинът – е най-доброто средство за снижаване нивото на холестерина, вместо другите, пълни със странични ефекти, фармацевтични препарати. Неговата безопасност и ефективност са потвърдени от десетки солидни медицински изследвания в Европа и Япония.

Повечето от нас са получили своите първи дози пантенин от майчиното мляко. Попадайки в храносмилателния тракт, това хранително вещество стимулира растежа на бифидобактерията и останалата приятелска микрофлора.

Колкото по-добре поддържа баланса на микрофлората на червата, в подкрепа на тези благотворни бактерии, толкова по-добре ние сме защитени от болестотворни микроби. Антибиотиците представляват постоянна угроза за този баланс, доколкото те поразяват всички бактерии и приятелските и вражеските.

Въпреки, че има случаи, когато тези лекарства са необходими, и същевременно необходимо зло, изследванията показват, че добавките на пантенина значително понижават присъщите им вредности.

Пантотенова киселина

Тази родителка на пантетина остава самостоятелно действащо лице в терапията, особено по отношение на кожните заболявания.

Забелязано е, че ежедневния прием от 900 мг, от този компонент на В-комплекса, подобрява зарастването на раните и ускорява оздравяването след хирургическа интервенция.

За добро общо здравословно състояние приемайте ежедневно от 100 до 200 мг пантотенова киселина, освен пантетина. За стабилизиране нивото на холестерина и триглицеридите или за лечение на възпаления, алергии или при автоимунните заболявания, на вас ще ви е необходимо ежедневен прием по 600-900 мг пантенин и пантотенова киселина.

ПАБК /парааминобензойна киселина/: е тонизатор, борец с фригидността.

Биотин: той е благодетел на диабетците

Явният дефицит на биотина се среща твърде рядко, доколкото организъмът си го произвежда самостоятелно с помощта на полезната микрофлора на червата. Недостатък от него често има у децата, доколкото в техният стомашно-чревен тракт може да има недостатъчно количество полезни бактерии. Неполям риск от дефицит на биотина съществува и у хора, които дълго време живеят на венозно хранене или провеждат продължителен курс на лечение с антибиотици. Това съвсем естествено се получава и по отношение на човек, който регулярно употребява алкохол или е принуден да взема препарати против треска. Ежедневната употреба на няколко сурови яйчеви белтъка, по всяка вероятност, увеличава потребността на организма от биотин.

Витамин С

През 1928 година лекарят Алберт Сент-Дерди получил вещество, в последствие названо витамин С. Аскорбиновата киселина е едно от главните хранителни вещества-антиоксиданти, самостоятелно унищожавачи свободните радикали и микробните инфекции и продължаващи живота на други антиоксиданти, включително витамин Е и глутатион.

Хората употребяващи повече витамин С живеят по-дълго от тези, които го употребяват по-малко.

Какви са причините за това?

Инфекции

Всеки знае, че витамин С може да се справи с простудата или с друга инфекция. Той активира защитните сили на организма.

Още отначало, и вирусната и микробната инфекция са чувствителни към радикална терапия с витамин С, в съчетание с други борци срещу инфекцията, подобно на цинк, витамин А и биофлавоноидите.

Астма и алергии

Витамин С твърде успешно се бори с алергиите. При неговото използване в дози от порядъка на 1000 мг на ден или повече той действа като антихистаминно средство.

Рак и инфаркт

Витамин С повсеместно е признат за едно от най-мощните антиканцерогенни хранителни вещества.

Ежедневният прием на 1 г или повече аскорбинова киселина снижава риска, както от рак на стомаха, така и от предракови изменения. При жените, при продължителна употреба, в оптимални количества, в протежение на целия живот, витамин С може да предотврати рак на гърдата, рак на шийката на матката, предракови изменения на клетките, наричани дисплазия на шийката на матката и освен това, е профилактика за рака на задстомашната жлеза. Съществуват данни доказващи профилактичната роля на витамин С по отношение на рак на дебелото черво, хранопровода, пикочния мехур и ендометрията. Има един такъв пример: Сто човека с терминален стадий на рак останали живи непосредствено до четирикратно по-голям срок от очаквания приемайки ежедневно по 10 г витамин. Още след петия ден, от началото на приема, те съобщили, че се чувстват по-добре, по-силни и бодри. Техният апетит също така нараснал.

Някои изследователи подозират, че витаминът може да спира растежа на туморите, като обвива злокачествените им огнища от наранена тъкан, укрепвайки ги с колагенова тъкан до такава степен, че тя ограничава разрастването им.

Въпреки, че не е лекарство витамин С помага на организма да се справя с болестта и с последствията от обичайните видове предраклови терапии. Хирургическата намеса, облъчването и химиотерапията – всички тези лечения в огромна степен снижават съдържанието на аскорбинова киселина в организма. Най-новите изследвания допускат, че витамин С може да повишава въздействието на химиотерапията и при дози от порядъка на 40 г на ден да предотвратява падането на косата, почти неизбежно при това лечение.

Витамин С е незаменим за сърцето като антиоксидант. Учени от различни държави са доказали неговото терапевтично действие при заболяване на сърдечно-съдовата система при стотици случаи.

Стрес

Витамин С успешно се справя с емоционалното и физическо бреме на стреса.

Надбъбречните жлези, които отделят хормони, са ни необходими, за да действат в стресови ситуации, като те съдържат повече аскорбат, отколкото която и да е друга част на тялото.

Витамин С, както помага за изработването на тези стресови хормони, така и защитава организма от токсините, възникващи в процеса на техния метаболизъм.

Затлъстяване

Група изследователи заявяват, че ежедневния прием на витамин С, в дозировка от 1-3 г, подпомага намаляване на теглото на тялото. Той го прави по-здраво, избавя организма от отровните вещества, освобождаващи се при разпада на мазнините. Витамин С помага на черния дроб, да издържа на много силното въздействие на свободните радикали, предизвикано от загубата на тегло.

Подагра

Ежедневната доза на витамин С, повече от 8 г, способства снижаване концентрацията на пикочна киселина. Дозата трябва да се повишава бавно, започвайки се от 1 г през първия ден от началото на приема.

Камъни в жлъчката

Витамин С в доза 2 г на ден забавя процеса на образуване на камъни до 350%, и във връзка с това е полезно постоянно да се приема този витамин.

Разстройства на зрението

Витамин С създава антиоксидантна защита на очите, предотвратява развитие на катаракта и забавя растежа и ъ. За това е необходим прием, минимум 800 мг на ден, в съчетание с витамин Е и бета-каротин. Изследователите препоръчват с профилактична цел да се приема поне 500 мг на ден витамин С.

Наркотична зависимост

Мегадоза от витамин С, в съчетание с В-комплекс, премахват симптомите на абстиненция у хора, избавящи се от хероинова зависимост.

По-малки дози могат да снижат у наркоманите влечението към наркотик. Ето някои препоръки, за да наситите всяка клетка на своя организъм с тези оздравяващи антиоксиданти.

Разделете дозите на няколко части. Организмът така бързо изразходва витамин С, както и го получава. За това, за да се поддържа постоянно висока концентрация на витамин С, разделете общата дневна доза на няколко по-малки дози, които да се приемат в течение на деня.

Повишавайте и понижавайте дозата постепенно. Започвайте приема с количество не повече от 1 г на ден и постепенно го повишавайте в течение на една седмица.

Приемайте ферменти. Хранопреработващите ферменти способстват също, по-доброто насищане на кръвта с витамин С. За това го препоръчват за прием по време на хранене.

Комбинирайте витамин С с минерали.

МИНЕРАЛИ

Калций

Сред хранителните вещества, съдържащи се в организма в най-големи количества, калцият заема място непосредствено след белтъчините, мазнините и въглехидратите. Доколкото нашата потребност от него, в сравнение с други хранителни вещества, буквално е огромна, за него е установена и най-високата препоръчително допустима денонощна доза. Без калций ние фактически бихме се превърнали в желе, доколкото не бихме могли да имаме кости и зъби. Още повече, многочислените препарати, представени на потребителския пазар, най-

често, не могат напълно да осигурят нашата ежедневна потребност от калций, която се измерва не в милиграми а в грамове.

Но главният секрет е в това, че калцият е важен не само за нашите кости, зъби и нокти а – в края на краищата, той играе решаваща роля за лечението на редица заболявания в твърде различни области, като акушерство, кардиология, онкология и други.

Основа на всичко са минералните йони. Учените считат, че главната причина за доброто здраве се крие във водата, богата на минерални йони, особено на тези, които заплашително не достигат в нашата вода.

Известно е, че племето хунза, цивилизация на две хиляди години в Хималаите, живеят значително по-дълго от средностатистическия човек. Питейната вода, която пият хунза, е богата на минерални йони и извира от планинте. Стичайки се под земята и по повърхността, тя посредством потоците облива камъните, от които отмива не само калций, но и всички други минерални йони и микроелементи. Тази вода е електрически заредена с положителни и отрицателни йони, отделящи се при падането или ударите в камъните, снабдява техния организъм с необходимите минерални йони.

В Япония на островите Такуносима и Окинава е регистрирана продължителност на живота повече от 100 години и при това хората там остават деятелни, съхраняват добра физическа форма, сексуална активност и неотслабващ с годините душевен подем. Работата е там, че тези острови в миналото си са били коралови атоли, състоящи се от удивителния корал – **белия корал Санго**. Това е единственият вид корал, който по своя строеж е идентичен с нашите кости. В Япония от този вид не само правят костни протези, които не се отхвърлят от организма, но и протези на очната ябълка, доколкото кръвоносните съдове имат възможността да прорастат в тях.

А откъде да си вземем от тези чудесни йони на здравето?

С всяка година става все по-трудно да се получават тези йони от плодовете, тъй като съдържанието на минералните соли в нашата почва катастрофално намалява. Повърхностният слой на плодородната почва, богат на хранителни вещества, за последните двеста години е изтънял от 1 метър до 15 сантиметра.

Това се обяснява отчасти с ерозията на почвата, но основно е свързано с порочната селскостопанска дейност, в която преобладава животновъдството и на практика отсъства сеитбообръщение. Киселинните дъждове също могат да способстват намаляването рН на почвата. Всичко води до това, че много от оставащите минерални йони се оказват свързани и недостъпни за растенията, които компенсират техния недостатък с употребата на отровни пестициди, наторяване и неорганичен алуминий от киселинните дъждове.

Обработката на храната още повече я изтощава. Към хранителните вещества, отсъстващи или изчистени от нашата храна, се отнасят и жизнено необходимите микроелементи. Те са нужни на организма в съвсем малки количества, например, такива като органичните съединения на медта, хромов цинк, селен и йод. Тези и други микроелементи плюс определените макроелементи, които са нужни в големи количества, образуват електролити, снабдяващи организма с жизненоважна енергия, необходима за изпълнение на всички негови функции. Съхраняването и възстановяването на баланса е ключът към здравето.

Минералните йони играят всеобхватна роля за състоянието на имунната система. Нашият организъм е пронизан от трептения, колкото са по-силни вътрешните вибрации, толкова ние сме по-здрави. Амплитудата на електрическите трептения в организма се променя в строга пропорция с количеството алкални и киселинни химически съединения, намиращи се в него във всеки даден момент.

Алкалните клетки – това е мъничък пакет ферменти, които произвеждат енергия и работят само в много специфични граници на рН. Ферментите, действащи вътре в клетките, могат да функционират в условия, когато рН на разтвора е колкото се може по-близо до неутралния, изключвайки високо киселата среда на стомаха. Всичко, което изменя рН на клетъчната среда, може да дезактивира или измени нивото на активност на клетъчните ферменти. Това води до клетъчен глад и клетъчна смърт.

Сега при много хора се е появила възможността, да решат своите проблеми с вече съществуващи заболявания или да поддържат нивото на своето здраве, с помощта на този най-удивителен корал Санго.

Препаратът, който представлява смлян корал Санго, от островите в Япония, който съдържа около 70 жизнено важни елементи /калций, магнезий, силиций, натрий, сяра, желязо, калий, фосфор, йод, флуор, бром, манган, хром, бор, въглерод, селен, платина, сребро, мед, злато, молибден/.

Този препарат се нарича **“Алка-Майн”**.

Кораловият калций насища водата с всички активни, съдържащи се в него, компоненти и най-напред с йониизиран калций. Ежедневната дозировка на тази вода с профилактична цел е: 1 пакетче коралов калций "Алка-Майн" в 1,5 л негазирана вода, в продължение на един ден.

В усиленни дози при различни остри заболявания, а също и при злокачествени образувания: 1 пакетче коралов калций "Алка-Майн" на 1 чаша негазирана вода. Да се приемат три такива чаши, като освен това още 1 пакетче коралов калций в 1 л вода се изпива в течение на деня.

Водата с добавен коралов калций способства за:

- снижаването на риска от заболявания на стомашно-чревния тракт;
- достигането на оптималното рН на кръвта и междуклетъчните течности;
- предотвратяването на развитието на артрити, артрози;
- профилактика на остеопорозата;
- възстановяване на нормалната структура на хрущялната и костната тъкан;
- нормализиране налягането и нивото на захарта в кръвта;
- подобряване притока на кръвта в централната нервна система и други органи и тъкани;

Достъпността на приложението и □ позволява на всеки човек да поддържа оптимално ниво на вътрешно здраве на организма.

И най-главното – употребата на коралов калций е едно от най-надеждните звена на профилактиката на злокачествените тумори. Раковите клетки не живеят в алкална среда!

Магнезий

Лъчевата терапия и противораковите препарати изтощават запасите от магнезий в организма.

Прекрасно решение е чрез помощта на кораловия калций "Алка-Майн" и препарата "Калций Меджик", който притежава достоинства на кораловия калций, но допълнително съдържа усилена доза магнезий. Този препарат се прилага и за профилактика и в период на лечение /лъчева терапия, химиотерапия/.

Цинк

Цинкът е необходим за здравословното функциониране на всички клетки на нашия организъм.

Цинкът бързо се извежда от организма при стрес: физически, емоционален или химически, а също така под въздействието на отровните метали, пестициди и други замърсители на околната среда. Старееенето неизбежно поставя човека в неизгодно положение, доколкото в стомаха не се отделя достатъчно количество киселина, необходима за поглъщане на този минерал.

Подобно на витамин С, цинкът напълно прекратява вирусната инфекция, ако вие я атакувате достатъчно рано.

Злокачествените тумори се развиват безпроблемно на фона на пониженото ниво на цинка. При хората, поразени от тази болест, рязко нараства извеждането на минерали от организма, от което, по мнение на чешки изследователи, се подразбира, че организмът мобилизира своите резерви от цинк за ранните възпалителни стадии при развитие на рак.

Добавки с цинк стимулират образуването на бели кръвни телца, които са едни от противотуморните компоненти на имунната система и поддържат обща активност на неврофилите, Т-лимфоцитите и на нашите естествени противотуморни клетки /натурални убийци/. Освен това цинкът е необходим за изработване на тимулин – главния хормон на тимусната жлеза.

За профилактични цели ежедневната доза е 15÷25 мг цинк.

Селен

Вещество, което е способно да снижи заболяемостта от рак почти с 40% и да намали смъртността от рак с 50%, може с право да бъде наречено противораков антиоксидант.

Забележителни резултати от онкологични изследвания потвърждават, че този микроелемент е мощен имуностимулиращ и канцеростатичен агент, притежаващ широк спектър от оздравителни въздействия.

Връзката на селена с предпазването от рак има твърдо документално потвърждение.

От изследвания на популациите е твърдо установено, че в тези региони на света, където е по-високо съдържанието на селен в почвата, значително са по-ниски показателите на рак на белите дробове, правото черво, шийката на матката и самата матка.

Най-успешното от всички, някога провеждани, изследвания по профилактика на рака е било публикувано на 25 декември 1996 година. Това изследване продължило десет години, с

поддръжката на Националния Институт за Изучаване на Рака. В този процес били заангажирани повече от 1000 пациенти, като през цялото време на провежданото изследване ежедневно им давали по 200 мкг селен.

У приемащите селен било отбелязано снижение на смъртността, от такива по-разпространени разновидности на рак като: белите дробове, простатата, дебелото и тънкото черво, с 49%. Резултатите от това изследване потвърждават разбирането, че за оптимална защита от рак е необходим повече селен, отколкото може да се получи чрез храната.

За да може напълно да се използват противораковите защитни свойства на селена, ежедневно трябва да се приема 200 мкг добавка.

За допълнителна застраховка от възпаление, вирусна инфекция, отслабване на имунитета или отравяне с тежки метали по-подходяща е доза 400 мкг, която е напълно безопасна.

В продажба се намират няколко вида добавки на селена. Според моят опит, най-добрата от тях – е селен/аминохелатна форма/. Тази добавка, обезпечаваша превъзходна защита на вашия организъм от различни заболявания и болести, е убиец на рака.

АНТИОКСИДАНТИ И АДАПТОГЕНИ

Микрохидрин

Това е най-мощният антиоксидант от известните в настояще време. Той неутрализира и обезврежда свободните радикали, образуващи се в организма в процеса на неговата жизнена дейност.

Една капсула микрохидрин, по своите антиоксидантни свойства се приравнява на 100 кг витамин С.

Количеството на свободни радикали нараства при употребата на тлъста храна, захар, при навлизането в организма на токсични и химически вещества и при замърсяване на въздуха и водата, затова микрохидринът е особено необходим за жителите на замърсените райони. Микрохидринът подобрява характеристиката на биологичните вещества, обкръжаващи клетките - оптимизира рН, повърхностното напрежение и отделителната проводимост.

Микрохидринът способства за:

- укрепване общото здравословно състояние;
- по ефективно усвояване на хранителните вещества;
- повишаване на тонуса;
- увеличаване енергетичните ресурси на организма;
- подобряване на умствената дейност;
- забавяне процесите на стареене;
- отстраняване нарушенията, предизвикани от вредното въздействие на свободните радикали, като предотвратява много хронични заболявания;

Микрохидринът също притежава противовирусна и антибактериална активност.

За профилактика е достатъчно да се приема 1 капсула микрохидрин ежедневно.

При провеждане на лъчева терапия, химиотерапия, в предоперационния и следоперационния период ежедневната доза от препарата се увеличава /но съставлява не по-малко 2 капсули ежедневно/.

Кофермент Q₁₂ /Убихинон/

Този кофермент е постоянна част от терапията на рака.

Подобно на много други средства на терапията с натурални продукти, Q₁₂ действа за отдаването нови сили на имунната система, а не по пътя на прякото въздействие върху злокачествения тумор.

Нашата потребност от коферменти е твърде значителна, особено след четиридесет години, когато организмът започва да изработва по-малко хранителни вещества.

Ежедневната доза е 90 мг – това е минималното количество, необходимо за получаване на лечебен ефект. За защита от рак обичайната доза съставлява 200-400 мг на ден.

Мелатонин

В качеството си на лечебно и профилактично средство, той може широко да се използва за най-разнообразни цели, от премахване на безсъние до защита от рак.

Колкото повече, науката научава за мелатонина – активен хормон на щитовидната жлеза - толкова повече учените разбират, че той е първокласен антиоксидант. Стимулирайки най-важния антиокислителен фермент, мелатонинът предпазва от действието на двата най-опасни свободни радикала – хидроксил и пероксил. По такъв начин, присъствието в оптимални количества, мелатонинът служи за защита от катаракт, болести на сърцето, невралогични растройства и рак.

Като лечебно и профилактично средство мелатонинът е важно оръжие против някои видове на рака, особено злокачествени тумори на кожата, гърдата и простатната жлеза. Този хормон подмладява ред компоненти на нашата естествена защитна система, и тяхното съвместно действие създава твърде мощен имунитет. Един от способите, с който мелатонинът противостои на рака, се състои в стимулиране клетките изработващи имунната система – натуралните убийци, също така хормонът дава команда на бели кръвни телца, за защита на организма.

На онкологично болни се препоръчва всяка вечер от 12 до 20 мг мелатонин.

Има данни, че хора с метастазиращ рак, са успявали да продължат живота си, приемайки поне, това количество от хормона. Според европейски изследователи, даже ежегодни дози от 200 мг на ден, са напълно безопасни, обаче е по-добре, ако дозата мелатонин се подбира индивидуално.

Омега-3 мастни киселини

Рибеното масло Омега-3 – това е най-главната разновидност от списъка на недостатъчните вещества за организма на човека - незаменимите мастни киселини.

В състава на Омега-3 влизат три особено незаменими мастни киселини. Това са алфа-линоленовата киселина, ейкозопентеновата киселина /ЕПК/ и докозогексенова киселина /ДГК/.

Омега-3 оказва особено силно възпиращо действие на развитието на рака на гърдата и дебелото черво.

Отбелязано е намаляване на предраковите изменения на слизестата обвивка на дебелото черво, което е признак за снижаване на риска от рак и предотвратява появата на предракови полипи. При наличието на аденоми /предракови тумори/ в правото черво, този продукт нормализира попиферацията на клетките на слизестите обвивки за дванадесет седмици. Омега-3, чрез своите мастни киселини, блокира образуващите се хормони, стимулиращи растежа на туморите.

С доза от 18 г ежедневно, Омега-3 съкращава числото на клетките Т-супресори /клетки, отключващи имунната реакция/. Освен предотвратяването и отблъскването назад на различните разновидности на рака, ЕПК и ДГК служат, като перспективно средство за борба с тези опасни явления, с които се налага да се сблъскват всички онкологично болни – кахексията.

Кахексията разрушава тъканите и заплашва живота на тялото, чрез загуба на маса. Спирането на опасността от такава загуба и запазването телото на тялото, имат решаващо значение за оцеляването на всеки болен от рак.

За профилактичен ежедневен прием дозата е 1000 мг ДГК и 1600 мг ЕПК.

Омега-3 се прилага на всеки етап от лечението при лъчева терапия, химиотерапия, предоперационни и следоперационни периоди.

Аминокиселини

Ние се нуждаем от аминокиселини за съхраняване и подобряване на здравето, а също така и за лечение.

При недостиг даже, само на една от незаменимите аминокиселини, се получава така, че останалите седем ще метаболизират неадекватно. Ако не съществуваше различно съчетание от аминокиселини то например, косите нямаше да се различават от сърцето, не отчитайки всичките други нелепи възможности. Подобно на букви, от които е съставена всяка дума, тези химически вещества се съединяват по безчислено множество способности, образувайки белтъчни молекули, които определят и контролират всички клетки на нашия организъм.

Осем от незаменимите аминокиселини, организмът не е способен самостоятелно да произведе от други суровини. Той трябва да ги получи в готов вид от храната или чрез добавки.

Също така, аминокиселините просто са необходими в борбата с рака, те помагат за поддържането на необходимия баланс в организма за предотвратяване на кахексията.

Към перспективните източници на целия комплекс от аминокиселини, в това число и незаменимите, се отнасят препаратите Люцерна, Противити и Биошейп.

За профилактични цели, ежедневния прием на Люцерна съставлява 1,5 г. При прилагане в период лечение чрез облъчване или химиотерапия, дозировката се увеличава до 3-5 г в денонощие.

Противити и Биошейп, обикновено за профилактични цели и в период след лъчева терапия и химиотерапия, се прилага по стандартна схема.

Във всички останали случаи, се препоръчва индивидуален подбор на дозировка от препаратите, за прилагане на комплексна терапия.

Адаптогени

Основно свойство на адаптогените е тяхната способност да привеждат организма в състояние на повишена възможност за съпротива, или възможност за приближаване към това състояние. Под влияние на тези препарати, се увеличава изработването на толкова важното за устойчивостта на организма вещество - интерферон, и се усилва имунитетът.

Адаптогените са безвредни за организма, даже тяхната дълга употреба не предизвиква никакви усложнения.

Ако организмът достигне оптималното си състояние, повишаването възможностите за съпротива към рисковите фактори от физическо, химическо и биологическо естество, могат да се удължат с няколко седмици, даже и след прекратяването на приема на адаптогени. Тяхното благотворно въздействие на организма, практически изведнъж, се изразява в повишаване на умствената и физическата работоспособност при човека.

Адаптогените са ефективни защитници от стреса. Известно е, че съвременните методики за лечение на рака, такива като хирургия, облъчване, химиотерапия, носят агресивен характер. Приемането на адаптогени дава възможност да се увеличат дозите на облъчване и отровите пренасяни от организма, подобрява резултатите при хирургическа интервенция.

По своята особеност на действие адаптогените могат да се разделят на три основни групи:

1. Адаптогени със стимулиращо, тонизиращо действие. Те са получени основно от билки, известни като стимулатори на нервната система. Адаптогените от тази група се считат за най-ефективни в борбата за въвеждане на организма в оптимално състояние.
2. Адаптогени с успокояващо действие.
3. Адаптогени, извлечени от голямо количество билки, за използване по определено предназначение. Към тази група също може да се отнесат тези адаптогени, които помагат за достигане оптимално здравословно състояние на организма, по пътя на продължително, периодично въздействие в стабилни дозировки. Така наречените "природни имуностимулатори".

За назначение на адаптогени от стимулиращ тип, наличието на онкологично заболяване или предракови заболявания е противопоказно.

Към адаптогените от стимулиращия тип се отнасят препаратите: женшен, елеутеракока, аралия, семейство аралиеве, златен корен, левзея, а също и ехинацея.

Адаптогените с успокояващо действие могат да се прилагат на всеки етап от лечението с пълчестерапия и химиотерапия, а също и след приключване на лечението.

Към тази група адаптогени се отнасят препаратите, получени от: валериан, божур, хмел, кулавака, пасифлора, шлемник, *котовник*, лавандула, мента, джоджен, лайка.

Адаптогени "имуномодулатори"

Към тях се отнасят препарати от: кора от мравчено дърво, женско биле, алое, люцерна, чесън, червена детелина, конски босилек, *клопогон*, спирулин. Прекрасно имуностимулиращо свойство притежава коластрата.

Доколкото адаптогените от тази група са най-препоръчителни на хората за профилактика на рака, и на всички стадии от лечението на рака, ще разгледаме някои представители на тази група.

Без съмнение, най-яркият представител е уникалната билка Pau D`Arco /Кора от мравчено дърво/.

Индианците в Бразилия от векове използвали вътрешната кора на Пау Д`Арко за лечение на множество заболявания. Известно е, също така, друго негово название – *мравчено дърво*, "Laracho", "Taheebo", "Tabebuia".

За особено ценен се счита вътрешния слой от кората на растението, съдържащ веществото лапахол, което има имунокоригиращо, антибактериално и антигъбично действие. Затова, за разлика от другите дървета в този регион, на Tabebuia не растат гъби.

В настояще време е установено, че кората на Пау Д`Арко снижава болезнените симптоми, увеличава числото на еритроцитите в кръвта, и е ефективна при лечение на инфекциозни и вирусни заболявания. Освен това, тя има противогъбично и противопаразитно действие. Прилагат я при: бактериални инфекции, алергии, ревматизъм, гастрит, колит, простатит, възпаления на пикочопроводната система, анемия. Използването ѝ е особено полезно при чревна и вагинална кандидоза.

Основното феноменално лечебно свойство на Пау Д`Арко е – то е единственото растение в света, което лекува злокачествените тумори, включително левкемията. Това откритие е потвърдено от учените от Националния Раков Институт през 1968 година.

Препаратите от кора на мравчено дърво са с дозировка 0,5 г активно вещество в една капсула. Пау Д`Арко може да се прилага, започвайки от тригодишна възраст. Пау Д,Арко е необходимо и незаменимо звено във формирането на противотуморния имунитет на организма. В такива случаи ежедневните дозировки съставляват: за деца от 3 до 12 годишна възраст – по 1 капсула 2 пъти на ден; за подрастващи и възрастни – по 1 капсула по 3 пъти на ден.

За лечебни цели дозировката на препарата се подбира в зависимост от локализацията на рака, от вида на злокачествения тумор, наличието на метастази, формата и метода на лечение.

Ще приведа само няколко дозировки.

Предоперационен период

Желателно е да се започне приемът, по възможност, минимум седем дни преди операцията.

Ежедневната доза съставлява – 2,5 г Пау Д,Арко, което съставлява 5 капсули. Приемът на препарата се прекъсва за момента на операцията и излизането от наркоза.

Следоперационен период

Ежедневната доза се състои от 2,5-3 г Пау Д`Арко, което съставлява - 5-6 капсули от препарата.

При провеждане на лъчева терапия, не превишавайки доза от 40 г, ежедневната дозировка трябва да се състои от 4 г Пау Д,Арко, което съставлява 8 капсули от препарата.

При провеждане на химиотерапия ежедневната доза трябва да се състои от 3-4 г Пау Д`Арко, което съставлява 6-8 капсули от препарата.

Обръщам внимание на това, че този препарат трябва да се прилага само при комплексно лечение на рака.

Противопоказания за прилагането на Пау Д`Арко няма.

Сладък корен /женско биле/

Сладкият корен, известен с популярното наименование женско биле, а също така "Ган-Као", се използва от китайската медицина повече от 3000 години. Той се употребява за повишаване на жизнената енергия "Ки", укрепва далака, снижава температурата и отстранява кашлицата. Намалява дразненето и притежава отхрачващо действие. Стимулира кората на надбъбречните жлези. Сладкият корен /женско биле/ е едно от най-добрите известни средства при хипогликемията, особено полезно при язва на стомаха и дванадесетопръстника. Сладкият корен /женското биле/ по право е любимо лекарствено растение у американските индианци, китайските лекари и древните гърци.

Мощното противовъзпалително действие на неговия основен химически компонент – глицирризин – забавя разрушаването на собствените противовъзпалителни стероиди на организма, изработвани от надбъбречните жлези, и усилва ефекта от прилагането на други билки.

От 1960 год. насам, на науката е известно, че женското биле помага за кашлица не по-лошо от кодеина. Екстракт от него, например, усилва с 80% снижаващото температурата действие на антацидите, наполовина намалява способността на аспирина да предизвиква язви, и е възможно, даже да свежда до минимум образуването на зъбен камък.

Но най-главното е, че сладкият корен може да предотвратява развитието на СПИН-а, подтиска разтежа на някои вируси, включително вируса на хепатит В и вируса на Епщайн-Бар.

Като правило, ежедневният прием съставлява от три до шест капсули по 300-600 мг от екстракта на женското биле.

Алое Вера

Болшинството от хората използват това "растение на безсмъртието", както са го наричали древните египтяни, за ускоряване зарастването на незначителни изгаряния, порезни рани и драскотини.

Някои последни изследвания доказват, че алое вера укрепва слабата имунна система, прилага се при борбата с вирусните инфекции, и с рака. Най-изученото вещество, съдържащо се в алое вера, това е – ейсманин. Благодворното действие на ейсманина може да бъде твърде впечатляващо. Ефективната лечебна доза съставлява, не по-малко от 500 мг на ден – което се равнява на ежедневното изпиване на 1,5 л сок от алое. Въпреки, че за някои хора това може да бъде приемливо, особено ако се касае за лечение на рак или СПИН, то увереност в това, че сокът ще съдържа ейсманин – няма, а ето, че препаратът Алоеманнан, абсолютно точно, съдържа необходимата дозировка от това уникално вещество.

С профилактична цел и за изграждане на противотуморен имунитет, е достатъчно ежедневно да се приема 1 капсула Алоеманнан. Лечебните дозировки се подбират индивидуално.

Чесън

Бъдейки едно от най-изучените растения в света, чесънът е една истинска панацея, както при употреба в храната, така и при използването му за медицински цели. Списъкът на неговите целебни свойства наистина е впечатляващ.

Той стимулира имунните функции, като променя в благоприятна посока, протичането на почти всяко заболяване. Той понижава високото съдържание на захар в кръвта, усилва обмяната на веществата в организма дотолкова, че да облекчи освобождаването от излишно тегло.

Големи дози от чесън могат да способстват предотвратяване на рака. Най-забележителното приложение на чесъна е свързано със снижаване на риска от сърдечни заболявания. Той намалява концентрацията на холестерин в кръвта, предотвратява прилепването на мазнини в кръвта към стените на артериите и снижава високото кръвно налягане. Освен това, той подтиква образуването и отделянето в организма на тромбоксан В₂ – вещество, предизвикващо свиване на кръвоносните съдове и бронхиалните пътища.

Чесънът може да се приема по всякакви удобни за вас способи. Ако не ви харесва неговия вкус или вие не можете да го ядете всеки ден, опитайте екстракт от зрял чесън във вид на капсули. Именно тази, лишена от вкус и мирис, лекарствена форма изследователите твърде нашироко са изучили. Доколкото целителната сила на чесъна нараства пропорционално с дозата, за лечебни цели, най-добре от всичко е да се използват готови добавки. Препоръчва се ежедневна доза 2400-3200 мг.

Пазете се от продукти, в които се рекламира съдържанието на алицин. Алицинът представлява кратко съществуващо съединение, образуващо се при ситното нарязване на пресния чесън. То не се усвоява от храносмилателния тракт - и не без основание: както са показали лабораторните изследвания, то може да увреди червените кръвни телца в кръвта и раздразни тъканите в организма.

Люцерна

Древните араби и съвременните учени считат люцерната за родоначалник, "баща" на всички лечебни билкови лекарства. Това растение се отнася към семейство бобови. В неговият състав влизат необходимите за организма минерални вещества: калций, фосфор, манган, желязо, цинк, мед, и др. Люцерната съдържа редица протеолитични ферменти, които разграждат белтъчините и способстват за тяхното усвояване.

Люцерната – това е важен източник на хлорофил и много витамини. Тя притежава много широк спектър на действие. Способства за зарастването на ерозии, язви, открити рани, помага в борбата с инфекциите. Употребата на люцерна повишава еластичността на артериите, снижава нивото на холестерина в плазмата на кръвта, предотвратява развитието на атеросклерозата, стабилизира нивото на захарта в кръвта. Люцерната способства за снижаване на възпалителните процеси, затова се употребява при хронични и остри цистити, простатити, пептични язви, артрити, ревматизъм, предотвратява развитието и усложнения при диабет. Освен това, тя повишава лактацията при кърмещите майки.

Люцерната оказва многостранно въздействие, затова може да се употребява при всякакви хронични заболявания. Към всички - люцерната прекрасно очиства кръвта.

Много препоръчително е приложението на люцерната в предоперативния, следоперативния период, при провеждане на лъчева терапия и химиотерапия.

За оздравителни цели, ежедневният прием на люцерната трябва да бъде 3 г.

За лечебни цели, дозата се състои от 4,5-5 г ежедневен прием. За достигане на максимален ефект от лечението се препоръчва индивидуално дозиране.

Червен божур

Тази билка, представена в прекрасна комбинация, се предлага под формата на "Настойка №2". В нея се съдържа: чесън, цветове от червен божур, семена от гръцки пажитник, кора от *касси*, листа от червен конски босилек, листа от *клопogон* и корен от канадски жълткорен.

Тези комбинации помагат да се очисти организма по естествен път, особено кръвния ток.

Прилага се като подхранващо допълнение при лечение на хронични и дегенеративни процеси и се използва при детоксикации. Тези комбинации прекрасно неутрализират канцерогените, защитават черния дроб от вредното въздействие на лекарствата и химическите замърсявания, извеждат тежките метали и радиоактивните изотопи. Изхождайки от това, тези комплекси, без колебание, могат да влязат лечебния комплекс на

рака, особено при провеждане на лъчева и химиотерапия, за намаляване на страничните ефекти от тези терапии.

Наборът и настойката се прилагат за поддържащи и общоукрепващи цели в дозировки, указани на опаковката.

За лечебни цели дозата се избира индивидуално.

И така, ако се съберат и систематизират тези, не многобройни препарати, които ние изложихме, то може да се получи следната програма. Тя, също, е полезна за тези, които се подлагат успешно на онкологично лечение и се опасяват от рецидиви.

Селен 200-400 мкг

Витамин Е 400-1200 МЕ

Витамин С 5-10 г

Цинк 50-100 мг

Кофермент Q₁₂ 200-400 мг

Магнезий 400 мг

Настойка №2

Набор №2

Полезни бактерии

Витамин А 10 000-25 000 МЕ

Пау Д`Арко 3-4 г

Витамин В комплекс 50-100 мг

Манган 10 мг

Люцерна 1-3 г

Подходите за лечение на рак, използващи природни нетоксични средства, отидоха много напред спрямо методите на традиционната онкология, преди всичко с това, че те предлагат алтернатива на токсичната химиотерапия и лъчевата терапия. И за разлика от тях, лечението с хранителни добавки нерядко е способно да спре туморния растеж в ранните стадии, а също така и да доведе до пълна ремисия. Просто не е възможно да се изложи цялата терапия на рака, по много причини.

Първо, като изключим незаменимите масла, антиоксиданти, лекарствени билки, витамини, минерали, за лечение на рака се изисква много повече.

Второ, лечението трябва да бъде приспособено към биологичните показатели на всеки пациент и към тази форма на рак, която се развива у него. И най-главното, аз не искам да компрометирам ценността на терапията на рака, предлагаща лечение от типа "направи сам". Ако вие имате проблем от такъв род, аз ви умолявам да намерите лекар прилагаш алтернативна медицина, който е грамотен специалист в областта на прилагането на натурални препарати, владеещ опита на ефективно прилагане лечение с биодобавки.

Какво да правят хората с открит рак?

Преди всичко, нужно е с помощта на специалисти-онколози да се премахне тумора. Ако бъде назначена химиотерапия или лъчева терапия, тя трябва да се съвмести с почистване на организма и прилагането на антиоксиданти, адаптогени, ферменти, минерали, витамини и билки.

Операцията, за всеки човек - това е страх от очакването, боязън от неизвестността и болката, това е неизбежна кръвозагуба, това е мобилизация на силите на организма за заздравяване на раните...

Затова основните съвременни методи за лечение на туморните заболявания: хирургичната намеса, лъчевото въздействие и въвеждане на големи дози цитостатици /химични препарати/ - носят натоварване за организма във вид на стрес. Те са необходими за ефективното лечение, но сами по себе си представляват достатъчно мощни носители на стрес. Организмът на онкологично болния, вече отслабен от туморния процес, е подложен на допълнителни мощни влияния, които още повече подтискат функциите на неговите защитни механизми, в това число и противотуморните. Ето защо понякога, след операция настъпва ускоряване на растежа на новообразуванията и метастазирането.

За да се отслаби неблагоприятното влияние от операцията се прилагат различни методи: и съвременни видове наркоза, и преливане на кръв, и въвеждане на различни хранителни разтвори. Обаче, един от най-простите и ефектни способи за отслабване на стресовото състояние от операцията и цитостатическото лечение – това е подхранването на организма с адаптогени и антиоксиданти. И тук трябва да отбележим, че най-силните и подходящи, от

всички предложени способности в комплексната терапия, са микрохидринът, кораловия калций и Пау Д'Арко. Най-добре е да се започне тяхното прилагане след 5-7 дни преди операцията или началото на цитостатическото лечение. Предварително, ако позволява здравословното състояние, да се проведе почистване с Програмата "Коло-Вада Плюс". Да се продължава приемът няколко дена след интервенцията.

Изследванията са показали, че в тези случаи адаптогените снижават вероятността от пробуждане на растежа и разпространяването по организма на ракови клетки.

След 1 месец приемане на адаптогени, в някои случаи, може да се направи 1 седмица почивка.

Основният принцип на лечение на онкологичните заболявания е – ако е възможно, все пак да се отстрани туморът по хирургичен път. Това се обяснява с факта, че съществуването на тумор в организма влияе пагубно на обмена на веществата и подтиска защитните му функции. С помощта на природните средства може реално да се справим с неголямото количество патологични клетки, които обичайно остават в организма на болния даже след самата радикална операция. Затова най-добрият лечебен ефект се наблюдава при съчетание на хирургично лечение и природни препарати.

А какво трябва да бъде храненето на болния в периода на подготовка за операция и след нея? Храненето на болния, в стадия на специфично лечение или рехабилитация в ранните периоди след него, не трябва да се ограничава в калориите. Обратно, следва да се добавят такива препарати като: противити, суперпища, биошейп, люцерна, папая, към порцията на пациента, който обезателно трябва да съдържа белтъци. Тези същите препарати се препоръчват при химиотерапия и лъчева терапия.

Цялата редица от противоракови диети е основан на прилагането на големи дози витамин А, Е и С, и на селен.

Проявлението на 17 симптома

Методът на доктор Моерман, заключаващ се в щадяща диета и програма за хранене, е насочен към лечение и преустановяване развитието на раковите клетки на заболяването, е пределно прост. Терапията на Моерман е създадена преди 50 години.

Главната същност на теорията на Моерман се състои в това, че правейки слабите клетки силни, в процеса на деленето, може да се измени химията на всеки организъм, тъй като матерните клетки произвеждат идентични дъщерни. Вземайки това за основа, Моерман разработил метод за създаване достатъчен запас от здрави, обогатени с кислород клетки. Колкото Моерман наблюдавал и натрупвал опит, той започнал да се интересува не само от самата болест и начините за нейното лечение, но и от самото понятие за добро здраве и това, как да го съхраним.

В резултат на многогодишни наблюдения, ученият направил извод, че всеки раково болен има един или няколко симптома от 17, характерни за това заболяване. Той смятал, че всеки от тези симптоми е свързан с недостига на един или няколко от жизненоважните елементи.

Изхождайки от изводите на Моерман, може да се каже, че наличието на всеки един от тези признаци не доказва обезателно, за наличието на рак, но рискът за възникване на рак се увеличава при тези хора, при които едновременно присъстват няколко от тези признаци.

Ето пълният списък на тези симптоми и предизвикващите ги недостатъци в храненето.

1. Суха, губеща еластичност кожа. Допълнителни признаци: големи мазоли по ходилата, образуване на пъпки, лющене на кожата, бледа, безцветна кожа на лицето.
2. Изменение на слезестите ципи. Причина – недостиг на витамин В₂ /рибофлабин/.
3. Напукани ъгли на устата. Показват недостиг на витамин В₂.
4. Червени петна и лющещи се образувания по кожата около ноздрите. Показват недостиг на витамин В₂.
5. Матови, сухи, чупещи се нокти и напукана кожа на ръцете. Показват недостиг на витамин В₂.
6. Плътен, кафяв налеп на езика. Показва недостиг на никотинамид /компонент на витамините от В комплекс/.
7. Безжизнени, редки коси. Показват недостиг на витамин В₅ /пантотенова киселина/, компонент на В комплекс.
8. Лесно кръвотечащи венци. Показват недостиг на витамин С /аскорбинова киселина/.
9. Световъртеж, лесна умора, обща слабост. Тъмни петна, образуващи се при леко натискане на кожата, показват за недостиг на витамин С.
10. Бавно зарастване на раните. Показва недостиг на витамин С.

11. Бавно и неправилно образуване на зарастващите ръбчета /белезите/ на следоперационните рани. Показват недостиг на витамин С.
12. Слабост без очевидна причина. Показва недостиг на витамин Е.
13. Бледност на лицето. Показва недостиг на желязо и кобалт.
14. Силно влечение към кисела храна. Показва недостиг на лимонова киселина и на това, че се създава най-благоприятната вътрешна среда за растежа на раковите клетки.
15. Апатия, вялост, душевна потиснатост. Показва недостиг на витамин С и Е.
16. Физическа слабост. Показва недостатъчното постъпване в организма на йод и сяра. Тези вещества управляват енергийните фабрики в клетките – митохондриите, които използват кислород за разграждането на глюкозата, което на свой ред обезпечава енергията на клетките в организма. В настоящия момент – микрохидринът е най- силният енергизатор в света /редом с неговите антиоксидантни свойства/.
17. Рязко намаляване масата на тялото. Показва недостиг на сяра. Сярата е необходима за храносмилането и очистиането на организма от продуктите на разграждането.

Към съвременните методи за лечение на злокачествените тумори се отнася провеждането на химио- и лъчева терапии, а също противотуморни антибиотици. Целият този комплекс носи названието цитостатична терапия.

Пърдите резултати от такова лечение, както като експеримент, така и в клиника дали обнадеждаващ резултат: туморът бързо намалявал, а понякога и съвсем се разсейвал. Но скоро ставало ясно, че такова лечение предизвиквало редица усложнения. Работата е там, че основният принцип на действие на цитостатичните методи се състои в нарушаване делението на клетките. А при нарастване дозите на цитостатиците се повреждат не само туморните, но и нормално дялящите се клетки, което води до нарушаване кръвопроизводството, намаляване числото на белите кръвни телца, влошаване функциите на имунните клетки и естествената защита /фагоцитоза/. Ето затова са необходими въздействия, защитаващи нормалните тъкани и имунитета. Този етап е най- кратковременният, но често е определящ по нататъшната съдба на болния.

Как е необходимо да се подготвим за химио- и лъчева терапии, и как да помогнем на организма, по време на лечение?

За успешно протичане на лъчево или химиотерапевтично лечение се използват следните принципи:

1. Задължително систематично очистиане на организма с помощта на Набор №2 /или Настойка №2/, Пау Д`Арко, люцерна, селен, сяра, цинк, витамини, сладък корен /женско биле/. В продължение на целия цикъл на лечение.
2. Правилно хранене, употреба на витамини от групите В, А, Е и С, а също така Противити, биошейп, храносмилателната формула Роял-1.
3. Употреба на адаптогени, които защитават нормалните тъкани, не отслабват ефективността на цитостатичната терапия /след очистиане на организма/.

Специалните билки, предназначени за предотвратяване метастазирането и рецидива на туморите, се приемат само след завършване на основното лечение. За усилване на противотуморният и особено на противометастазният ефект на циклофосфана и тиофосфомида е необходимо да се съчетават с адаптогени / Молозево, Пау Д`Арко, Люцерна, Омега-3, Микрохидрин, Коралов калций, коензим Q₁₀/.

След приключване на химиотерапията е необходимо систематично да се провежда профилактични курсове на антиметастазни въздействия.

Искам да отбележа, че не трябва да се заменят лъчевата терапия и химиотерапията, с билки.

Известно е, че съществуват три вида тумори.

Първа група – тумори, високо чувствителни към химиотерапия. Те се излекуват с помощта на този метод /хорионепителиома, например/.

Туморите от втората група са достатъчно чувствителни към химия, в съчетание с хормонотерапия, която способства продължението живота на болния /тумор на млечната жлеза, матката, простатната жлеза, яйчниците/.

Към третата група се отнасят туморите, които са малко чувствителни към химиотерапия.

Безусловно, химиотерапията – това е високо токсичен метод, и нашата задача е – да защитим имунната система на организма, което ние и правим с помощта на препаратите на натуралната медицина.

В наши дни вече доста се знае за въздействието върху туморите на химиотерапията в съчетание с лекарствената терапия. Лекуващият лекар е длъжен да стане ваш съюзник, в

желанието да се изгради система за защита на организма, при провеждане на химио- и лъчева терапия.

След приключване цикъла на основното лечение: хирургична интервенция, лъчева и химиотерапия, има предразположеност към състояние, при което в организма са останали "дремещи" ракови клетки.

Особено е опасно продължителното снижаване защитните функции на организма след силно агресивните методи на лечение. Именно на този фон, може да възникне пробуждане на раковите клетки и възникване на рецидив на заболяването. Затова, едновременно и след радикалното лечение, трябва да се прилага система за защита, основана на почистване на организма, насищане с витамини, използване на натурални природни продукти.

Към това се свежда и профилактиката на туморите след операция или цитостатична терапия.

Отначало се провежда почистване на организма; спазва се противоракова диета; насища се организма с витамини и микроелементи; след което се включва прилагане на антиоксиданти и адаптогени.

Уникалният препарат Пау Д`Арко при провеждане на профилактични курсове се препоръчва за използване систематично. По своята адаптогенна активност Пау Д`Арко заема водеща роля, като притежава противометастазно, противотуморно, противомикробно и противовирусно действие.

Постоянно трябва да бъде обезпечаването на организма с витамин С.

Доказано е, че съчетаването на мед със сок от алое /препарат алоеманнан/ и витамин Е, притежава изразена противометастазна активност.

В настояще време, твърде много онкологично болни първо се обръщат към лекар, когато туморът вече се разпространил в организма им, така наречените случаи на хронифицирал рак. Като правило, при откриване на такива новообразувания, радикалната хирургична намеса не се прилага, а цитостатиката се използва само в отделни случаи. Например, при злокачествени тумори на яйчниците, хорионепителиома, лимфогранулематоза. Болните с тумори в късен стадий получават като правило, само симптоматично лечение, което не винаги подобрява тежкото състояние на болния. В развитите страни е създадена специална система за полагане на грижи за такива болни, където са подбрани лекари, сестри, специално обучени за болногледачи. Там също, съществува мрежа от специални заведения, предназначени за облекчаване участта на такива болни – хосписи, такива заведения се създават също и в Русия.

Разбира се, хронифицираният тумор – е тежко заболяване, и в настояще време е трудно да се разчита на възможността за излекуване. Обаче, изходът от всяко заболяване във всеки различен стадий се определя преди всичко от защитните сили на организма, които могат да бъдат толкова мощни, че например да спрат развитието на туморите или даже да върнат обратно неговото развитие.

Възможността за обратно развитие, както на установените новообразувания, така и на предраковите състояния е действително доказана.

Така, съгласно американската статистика, около 20% от болните с хронична форма на туморите живеят повече от 5 години и това като правило са хора оптимистично настроени, които активно се борят за своя живот. На земното кълбо повече от 1 милион човека са прекарвали тежко онкологично заболяване, а след проведено лечение сега са практически здрави.

Известни са случаи на изцеление на болни с твърде хронифицирани процеси. Преди всичко това изглежда така: на операционната маса откриват тумор, който не подлежи на отстраняване. Зашиват раната, изписват болния, той заминава на село, пие билкови отвари, а след 1-2 години повторното изследване не открива тумор.

В една американска монография са описани повече от 200 случаи на самопроизволно изчезване на новообразувания при онкологично болни, у които документално е бил потвърден злокачествен тумор в късен стадий. Следователно, организмът на човека притежава определени възможности за борба с туморите, даже в късен стадий. Както е видно тези механизми все още не са съвсем известни, обаче няма съмнение в това, че та са свързани с общото състояние на защитните сили на организма и не представлява съмнение факта, че в определени условия, тези механизми започват да работят предизвиквайки обратното развитие на туморите.

Не трябва да се счита за фатална неизбежността на непремнатата, скорошна гибел на онкологично болния!

Тук е важно и самовнушението и организацията на здравословен начин на живот, спазването на противоракови диети и разбира се, употребата на натурални продукти, притежаващи свойството да поддържат защитните сили на организма и да подтискат развитието на рака. Само при такава активност на позицията, както на лекаря, така и особено на самият болен ще се появят шансове за прекратяване развитието на болестта, намаляване на тумора и пълно излекуване.

В последно време много онколози се придържат към мнението, че раково болните следва да знаят за своето заболяване поради причината, че трябва да водят активна борба за своя живот. И в тази борба, разбира се, им помагат природните средства.

В случаите на хронични тумори преди всичко се използват само пълният комплекс от препоръчани натурални препарати: витамин А, Е и С, витамини от група В, микроелементи /селен, цинк, сяра, коралов калций/, ферменти, антиоксиданти /преди всичко, микрохидрин/, адаптогени, имуномодулатори /Пау Д' Арко, сладък корен, алоеманнан, молозево/.

В книгите написани от авторът на метода Бройс е отбелязано подобряване на състоянието на голяма част от болните, а също и отделни случаи на спиране развитието на туморите и даже тяхното разнасяне след употреба на сокове от зеленчуци и плодове.

Подобни сведения може да се получат от книгите на холандския лекар Моерман, който също е получил положителни резултати при хронични тумори, използвайки специални диети – противораковата диета на доктор Моерман и големи дози витамин С.

Известни са способи на лечение на раково болни, които се ползват от народните целители и в редица случаи постигат положителни резултати, даже на късен стадий на развитие на туморите.

Основата на тези използвани методи е една – комплексното лечение на болния от злокачествено заболяване.

Само при комплексна терапия може да се очакват скорошни положителни резултати в лечението.

Представителите на официалната медицина доста скептично се отнасят към нетрадиционните средства за лечение на туморите. Това е напълно обяснимо, тъй като е свързано с опасения за съдбата на тези болни, на които още може да се помогне, но които биват въвеждани в заблуждение от неграмотни целители, които ги съветват да се откажат от хирургична намеса, лъчева и химиотерапия. По възможност е необходимо да се приложи целия комплекс от съвременни средства, насочени към отстраняване на туморите. Това позволява в значителна степен да се облекчи общото състояние на организма отровен от продуктите на дейността на туморните клетки, като се мобилизират неговите защитни сили. След такова оперативно почистване, действието на природните средства ще бъде най-ефективно, при комплексното използване на всички системи. Какви комбинации от средства и начини за приложение на натурални продукти следва да се подберат, зависи от ред обстоятелства: възрастта, състоянието на болния, неговата чувствителност към лечебни въздействия от различен вид, предшестващи и съпътстващи заболяването. Желателно е при избора, пациентът да има възможност да се посъветва със специалист по натурална терапия, както е необходимо и индивидуален подбор на средствата за въздействие, и постоянен контрол за тяхната ефективност.

Само при съчетаване на усилията, преди всичко на самия болен и на лекаря, може да се постигнат желани резултати при лечението на такава тежка болест като рака.

Положението с онкологичната заболеваемост, в настояще време, и възможностите на медицината за преодоляване на този недъг може да се оцени по следния начин. От една страна расте заболеваемостта и смъртността, а от друга страна са достигнати определени успехи в борбата с тази болест. Както е известно, до ХХ век онкологичните болести са лекувани преимуществено с природни средства, които съставлявали основата на природната медицина. Сегашният век беше ознаменуван с бурното развитие на химио- и лъчевата терапия, а така също с усъвършенстването на хирургичните методи за лечение на рака. За такива тумори, като хорионепителиома и рак на кожата развитието на тези методи означавало решаване на проблема. Обаче, така стояли нещата далеч не във всички случаи. Преобладаващото мнозинство от онкологично болни, както е известно страдат от тумори на вътрешните органи и след курсове на радикално лечение голяма част от тях, все пак, загиват в течение на близките години от метастази и рецидиви на заболяването.

Може да се счита, че сега е настъпил нов етап в борбата с рака, когато се обединяват усилията на официалната и народната медицина и което е най-важното, медицината чрез комплексното лечение с натурални препарати и многовековните и традиции от различни страни на света.

Именно със задълбочаването и развитието на това взаимодействие се свързва възможността за реален прогрес на съвременната медицина, в борбата с един от най-тежките недъзи на човека. Днес, вече не представлява съмнение фактът, че в природата съществува цяла поредица от вещества притежаващи противотуморни свойства, при което действието на тези вещества принципно се отличава от ефекта на съвременните противотуморни препарати. Основно, противотуморните природни вещества са безвредни за организма на болния а на тумора те действат чрез защитните системи на организма. Ето защо използването на природни средства в техния колкото се може по-съхранен вид, може да запълни тази празнота в съвременната медицина, която не позволява да се намали заболяемостта от рак и смъртността от този недъг.

Този пропуск предизвиква развитието на профилактиката.

И разбира се, средствата за профилактика на болестта и усложненията трябва да се търсят в природата, използвайки преди всичко, опита на натуралната медицина. Той трябва да се изучава и умело да се използва вече заедно със съвременната научна основа и най-новите методи за лечение.

Та нали именно природните средства, като най-близки до организма притежават необходимия комплекс от профилактични свойства: те са безвредни и усилват защитата на организма по отношение на най-различни неблагоприятни въздействия. Профилактиката на заболяванията, включително онкологичните, трябва да се възприема като определена система за въздействие предприемана не само в ранните, но и във всички стадии на заболяването и при различни методи на лечение. В това се състои смисълът и значението на съвременното използване на природните средства.

В настояще време това може вече да се направи, тъй като се развива и практическата и научната база за използване на природните средства. Открито е най-важното свойство на природните средства – способността да привежда организма в оптимално състояние и да го поддържа. При това, става въпрос за системно въздействие, т.е. за влиянието на комплекса от взаимосвързани защитни системи на организма с помощта на създадения от природата комплекс от биологично активни вещества, какъвто и представляват сами по себе си природните средства.

Опитите да се отдели и да се използва този комплекс от отделни вещества /така наречените, вещества на действеното начало/ не довели до успех: като правило, желаният ефект бил по изразен в цялото растение а камо ли в някакъв компонент, отделен от него. Обаче, все още стои проблемът за отделянето от растителните суровини на вещества, които могат да се изиявят по своята същност като самостоятелни лекарствени препарати, притежаващи особени фармакологични свойства. Например, известни са цели групи силно действащи препарати, от чиито среди са описани и цитостатици, които представляват по същество гликозиди или алкалоиди, получени от голям обем растителни суровини.

Химиотерапевтичните препарати, използвани при лечението на локализираните тумори, такива като винкристин, винбластин, колхицин и някои други, които всъщност са препарати от този род: притежават висока токсичност, в редица случаи са алергенни, при употреба в терапевтични дози предизвикват подтискане на защитните функции на организма – т.е. обладат типичните качества на съвременните химиотерапевтични средства и очевидно, нямат отношение към продължителната натурална терапия с нейната безвредност и регулиращи свойства.

Химиотерапевтичните средства, както и другите препарати се нуждаят от корекция в тяхното действие с помощта на имуномодулатори на защитните системи на организма.

Сега вече може да се препоръча цяла редица от природни средства намаляващи риска от раково заболяване. Използването на профилактични средства е особено важно, тъй като позволява да се реализира основния принцип на медицината – профилактика на заболяването. Това се отнася за всеки човек, защото преобладаващото болшинство от съвременни хора са в групата на застрашените от различни заболявания, в това число и онкологични. Прилагането в живота на вече известни научни практически разработки по приложение на природни средства и преди всичко, широко и обосновано използване на адаптогени и хранителни добавки с адаптогенни свойства е най-важната задача не само за лекарите, но и за службите за социални грижи и подобни структури от различен характер. Затова осъществяването на действителна профилактика на онкологичните болести в най-тесен смисъл е свързано със сътрудничеството между лекар и пациент.

Разбира се трябва да се стремим да направим всичко възможно, за да избегнем онкологичното заболяване и човек може сам да направи много, обаче ако въпреки това възникне тумор, това въобще не означава смъртен изход. В настояще време съществуват

реални възможности да се живее пълноценен живот, както и след радикално лечение, така и в случаи на наличие на тумор в организма. Голяма помощ тук могат да окажат правилно подобрите по състав и дозировка препарати на натуралната медицина.

В зависимост от фазите на болестта и етапа на лечение тактиката за прилагане на природни средства има своите особености. Така, на всички стадии за лечение на туморните заболявания със съвременни средства е целесъобразно да се прилагат тези или други комбинации, състоящи се от витамини, минерали, микро и макроелементи, антиоксиданти и адаптогени, за смекчаване на отрицателните резултати от стресовите реакции на организма неизбежни при лечението, поддържането на защитните системи на организма и усилването на противотуморната съпротивляемост. Особено е важно приложението на природните средства в определени комбинации след приключване курсовете на специфично лечение. Вече е доказано, че определени природни вещества притежават противотуморни и по-специално – противометастазни и противорецидивни свойства и са способни да намалят вероятността от връщане на болестта, повишавайки шансовете за пълно оздравяване. Обаче, още не е организирана в държавен мащаб система за рехабилитация на онкологично болните. Разбира се, желателно е при възможност да се получат индивидуални предписания за болния от лекар-рехабилитатор владеещ методите на натуротерапията, но такива специалисти засега не са много. Особено важна роля в борбата с онкологичните заболявания в настояще време играе индивидуалната профилактика: с помощта на най-прости средства предоставени от природата на човека, може да се постигне повишаване равнището на здравето и снижаване вероятността от възникване на онкологично заболяване. Природните средства при умело прилагане могат да помогнат леко да се понесе лечението и да се повиши вероятността за пълно оздравяване.

“Ако аз съм успяла поне на един човек да покажа пътя към здравето – то аз съм щастлива.

Ако аз съм успяла поне един човек да преведа по този път на здравето – то аз съм двойно щастлива.

А, ако аз съм успяла поне на един човек да покажа пътя към здравето и той е тръгнал по него, и е повел след себе си и други хора, то щастието ми е безгранично!”

Моля, бъдете здрави!

Е.В.Бугаева